

עין משפט
גור מצודה

עא:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) ומגב מביט שומר כלי-
(ב) לעיל מה. לקמן נח:
(ג) ומגב מביט שומר כלי-
(ד) ומגב מביט שומר כלי-
(ה) ומגב מביט שומר כלי-
(ו) ומגב מביט שומר כלי-
(ז) ומגב מביט שומר כלי-
(ח) ומגב מביט שומר כלי-
(ט) ומגב מביט שומר כלי-
(י) ומגב מביט שומר כלי-

להכי פטרי רבנן. דשמיטה שאינה ראיה היא וכדכרי ר' שמעון:
כיון דשמיטת כס ותרפא איסורא. משום זמני ממיס דקא סלקא
דעתך יסנה לשמיטה מתחילה ועד סוף ומתחילתה נאסרה משום
זמני ממיס ולענין משלומין ד' וה' ונצטו (שמות כא) כולו עינין כדאמרין
לקמן (עב) כי גמר לה לאו דמריה קטנא

כיון ששחם בה פורתא אסרה. ואפילו למ"ד אין לשמיטה אלא
בסוף נאסרת בפורתא קמא שהאיסור תלוי במעשה ולא
בשמיטה כדאמרין בהשוחט (תולין דף ט.) אע"ג שאמר המשתחוה
לבהמת חנירו לא אסרה עשה בה מעשה אסרה והאיהו פורתא
לא מחייב בתשלומי ד' וה' ואפילו

פיה א"י מ"י מ"י מהל'
גביה הל' י' עות"מ
ס' ע"ג

מוסף רש"י

אמאי פטרי רבנן.
דפליגי אדריבי מאיר
ושמיר מקום ארבעה
ומתמה. האלף וטענות
על די אחר אוקמתא.
הא שמיטה ראיה היא
מלאוויחא (בבבבב דף...)
כיון דשחט בה פורתא
אסרה. דלמחר מה (תולין
מ.) היתה כהמת חנירו
רעוה למי עבדת כוכביס.
כיון ששחט בה סתם
אחד אסרה (שם). ולא
דמריה קא טבחה. דהא
התפלה עליה וחיובא
דשלומי ארבעה תפסה
שמיטה מתי כתי ועד
גמר שמיטה לא מחייב
ותקמי דמתי גמר שמיטה
התפלה כהנה על כהנה
ומתמה. דלוי אסרה לא
הדרה בעוה ולא דמריה
היא (שם). באומר במדר
זביחה הוא עובדה.
לעבודת כוכבים. איש טבד
לעבודת כוכבים עד גמר
זביחה (שם). החרוירי
שומר לבעלים מנחור.
ועתה שחט וקטנו (שם)
ואע"ג דשקל ליה כי
רעא היה שומר פטור.
דהא כההיורי שור מנחור
הוא (שם) דלמחר
ליה תורא אשחמה ל'
תורא אשחמה ל' (בבבבב
דף...). דבר הגורם לממון
כממון דמי. והוא נמי
אע"ג דלא שי מדי גורם
לממון הוא דמי ליה פני
לשמיטה ליה תורא מנחור
(שם). קדשים שחייב
באחריותן חייב. משום
ארבעה וחמשה משום
דגורם לממון הוא אע"ג
דהקדש לאו ממון בעלמא
הוא ובקדש לאו ש"ך קמא
הרעוה מתי (שם).

להכי פטרי רבנן אלא למ"ד רבנן אמאי
פטרי רבנן אשאר אע"ו ושור הנסקל
ורבי מאיר אמאי שוחט לע"ו כיון
דשחט בה פורתא אסרה אידך איסורי
הנאה הוא ולא דמריה קא טבח (ולא דידיה
קא טבח) אמר רבא ב' באומר בגמר זביחה
הוא עובדה שור הנסקל איסורי הנאה
גינהו לאו דמריה קא טבח (ולאו דידיה
קא טבח) אמר רבא הכא במאי עסקינן כגון
שמוסרו לשומר והויק בבית שומר והועד
בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר ור"מ
סבר לה כרבי יעקב וס"ל כר' שמעון סבר
לה כרבי יעקב דאמר' אף משנגמר דינו
החזירו שומר לבעלים מוחזר וסבר לה כרבי
שמעון דאמר' דבר הגורם לממון כממון
דמי דתנן י"ר"ש אומר קדשים שחייב באחריותן
חייב אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי
אמר רב כהנא אמריה לשמעטא קמיה
רב זביד מנהרדעא מי מצית מוקמא
מתניתין כר"מ ולא כר"ש והא קתני סיפא
רבי שמעון פומר בשני אלו מכלל דבבבב
מתניתין מודה א"ל לא מכלל דמודה
בטבח ומכר לרפואה ולכלבים: גב משל
אביו וטבח ומכר וכו': בעא מיניה רבא
מרב נחמן גב שור של שני שותפין וטבחו
והודה לאחד מהן מהו יחמשה בקר אמר
רחמנא ולא חמשה חצאי בקר או דלמא
חמשה בקר אמר רחמנא * ואפילו חמשה
חצאי בקר א"ל חמשה בקר אמר רחמנא
ולא חמשה חצאי בקר איתוביה גב משל
אביו משלם תשלומי ארבעה וחמשה והא הכא כיון דמת אביו כמו שקדם
והודה לאחד מהן דמי וקתני משלם תשלומי ארבעה וחמשה א"ל הכא
במאי עסקינן כגון שעמד אביו ברין אבל לא עמד ברין מאי אינו משלם
תשלומי ארבעה וחמשה אי הכי ארתני סיפא גב משל אביו ומת
ואח"כ טבח ומכר אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה ניפלוג כדריה כמה
דברים אמורים כשעמד ברין אבל לא עמד ברין אינו משלם תשלומי ארבעה
וחמשה א"ל הכי נמי איירי דנסיב רישא גב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת
אביו נסיב סיפא נמי גב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר לצפרא א"ל
חמשה בקר אמר רחמנא * ואפי' חמשה חצאי בקר והאי דלא אמרי לך באורתא
דלא

תורה אור השלם

ו. כי יגב איש שור או
שה וטבחו או מכרו
חמישה בקר ישלם תחת
השור וארבע אצן תחת
השדה שמוח כא לו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חייב לשלם
כפל ר"ה ד' דלש"י:

גליון הש"ס

גב' ואפילו חמשה חצאי
בקר. עין לעיל דף ט ע"א
ותפסת ד"ה סבר שלם:

תורה אור השלם
ו. כי יגב איש שור או
שה וטבחו או מכרו
חמישה בקר ישלם תחת
השור וארבע אצן תחת
השדה שמוח כא לו
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה חייב לשלם
כפל ר"ה ד' דלש"י:
גליון הש"ס
גב' ואפילו חמשה חצאי
בקר. עין לעיל דף ט ע"א
ותפסת ד"ה סבר שלם:

למ"ד רבנן אמאי פטרי רבנן אשאר אע"ו ושור הנסקל
ורבי מאיר אמאי שוחט לע"ו כיון דשחט בה פורתא אסרה אידך איסורי
הנאה הוא ולא דמריה קא טבח (ולא דידיה קא טבח) אמר רבא ב' באומר בגמר זביחה
הוא עובדה שור הנסקל איסורי הנאה גינהו לאו דמריה קא טבח (ולאו דידיה
קא טבח) אמר רבא הכא במאי עסקינן כגון שמוסרו לשומר והויק בבית שומר והועד
בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר ור"מ סבר לה כרבי יעקב וס"ל כר' שמעון סבר
לה כרבי יעקב דאמר' אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעלים מוחזר וסבר לה כרבי
שמעון דאמר' דבר הגורם לממון כממון דמי דתנן י"ר"ש אומר קדשים שחייב באחריותן
חייב אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי אמר רב כהנא אמריה לשמעטא קמיה
רב זביד מנהרדעא מי מצית מוקמא מתניתין כר"מ ולא כר"ש והא קתני סיפא
רבי שמעון פומר בשני אלו מכלל דבבבב מתניתין מודה א"ל לא מכלל דמודה
בטבח ומכר לרפואה ולכלבים: גב משל אביו וטבח ומכר וכו': בעא מיניה רבא
מרב נחמן גב שור של שני שותפין וטבחו והודה לאחד מהן מהו יחמשה בקר אמר
רחמנא ולא חמשה חצאי בקר או דלמא חמשה בקר אמר רחמנא * ואפילו חמשה
חצאי בקר א"ל חמשה בקר אמר רחמנא ולא חמשה חצאי בקר איתוביה גב משל
אביו משלם תשלומי ארבעה וחמשה והא הכא כיון דמת אביו כמו שקדם
והודה לאחד מהן דמי וקתני משלם תשלומי ארבעה וחמשה א"ל הכא
במאי עסקינן כגון שעמד אביו ברין אבל לא עמד ברין מאי אינו משלם
תשלומי ארבעה וחמשה אי הכי ארתני סיפא גב משל אביו ומת
ואח"כ טבח ומכר אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה ניפלוג כדריה כמה
דברים אמורים כשעמד ברין אבל לא עמד ברין אינו משלם תשלומי ארבעה
וחמשה א"ל הכי נמי איירי דנסיב רישא גב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת
אביו נסיב סיפא נמי גב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר לצפרא א"ל
חמשה בקר אמר רחמנא * ואפי' חמשה חצאי בקר והאי דלא אמרי לך באורתא
דלא

שמיטה כגון צאוחו ואת גב משום דהו שמיטה משמיטה קסבר רבי מאיר יש לנו למחר בכל מקום ולהכי בתשלומי ארבעה וחמשה
נמי שמה שמיטה וליכא למימר דלדרכה יולף בתשלומי ארבעה וחמשה טביחה מטיבחה דשמיטה שאין ראיה לא שמה שמיטה וינמא
הוא הדין צאוחו ואת גב דהא כיון דליכא למימר הכי והכי סברא דדנין דבר הנאמר כסני מדבר הנאמר כסני:

וסבר זה כרבי שמעון דאמר דבר הגורם לטמון כטמון דמי. תימה דל"ל למימר דסבר כרבי שמעון לימא דר' מאיר לטעמיה דלאין
דינא דגרמי דכל שכן דמחייב דבר הגורם לממון דהא אמר בהגול קמא (לקמן דף טז:) אימור דלמחר ר' שמעון דכממון
דמי דבר שעינקו ממון דבר שאין עיקרו ממון כגון שורף שטרותיו של חנירו מי שמעת ליה אם כן רבי מאיר דמחייב בשורף שטרותיו
כדאמרין התם (לקמן דף טז:) וס' דמאן דלאין דינא דגרמי מגבי ביה דמי שטרט מעליא כ"ש דמחייב דבר הגורם לממון וי"ל דליכא
נמי סברא למימר איפכא דע"כ לא מחייב רבי מאיר אלא בדינא דגרמי כגון בשורף שטרות של חנירו ויפואל כי שראוי השטר לכל
העולם למכור ולגבות בו וכן במסקנא גפטו על גבי תבואתו של חנירו ראיה התבואה לכל העולם אבל דבר הגורם לממון כמו שור
הנסקל וקדשים שחייב באחריותן אינו ראוי אלא לזה שיפטר בו עלמנו לא יחייב רבי מאיר להכי קאמר דסבר לה כרבי שמעון וי"מ
דלהכי קאמר דסבר לה כרבי שמעון משום דרבי שמעון קאמר כהדיא דחייב ארבעה וחמשה דבכר הגורם לממון אבל ממאי דמחייב
רבי מאיר דינא דגרמי אין להוכיח שחייב ארבעה וחמשה דבכר הגורם לממון וריב"ז מפרש דבדינא דגרמי לא מחייב רבי מאיר
אלא מדרבנן כדמוכח בסוף הכונס (לעיל דף טז.) ע"י מוס' לעיל נה. ד"ה מנור: **מבבבב** דבבבבב מתניתין מודה. קמא קשה דמה
דיוק הוא זה: **טבח** והודה לאחד מהם פהו. אליכא למ"ד (לקמן דף עה.) מודה בקנס ואחר כך באו עדים פטור מיבעי ליה
דע"כ כשם עדים דבכר מיירי דאי באין עדים כהודאה לא יחייב בשום ענין:

דלא